

In afwachting van de

Reünie van de Barchshole, 14 december 2002

Gerda Tiessink

't Eerste, waor'k an denke is de grote, greun gevarfde pompe midden veur de schole. Den kop -en ik dache ok den knop- van den zwengel waren van koper en altied glimmend epoetst.

Veurda'w naor binnen mochen, mosse wie per klasse en twee an twee in de riege staon en stille waen. Dan fluitten Meister Beumer keihard deur de veurtande en moche wie naor binnen. Eerst de eerste klasse, want dee zatten helemaole achterin den gang links.

Juffrouw Taaij leern ons laezen en schrieven.

De eerste weurde leern wie van grote platen, dee ze veur 't bord hing. De platen von'k prachtig. 'n Aap, 'n nötte, 'n deerntje, enz.; maor 't onthollen?

't Schrieven was helemaol 'n gedoo. Wie mossen tussen de lijntjes bliieven met de letters en dat met 'n kroontjespenne. Zo noe en dan zat der ok nog gin inkt meer an de penne. Dan mos ie 'm weer in 't inktpötje deupen en vlekken maken moch neet!

Juffrouw Taaij was nog van den olden stempel en neet zo makkelek. Ze wol der nog wal 's ene bie de oorne kriegen en der hef der volgens mie ok nog 's 'n keer ene flink met 'n stok veur 't gat ehad. Maor ja; 't was 'n anderen tied met andere ideeën aover opvoeding.

Wie hadden ok handwarken.

Ik herinnere mie nog, da'w vingerhansen mossen breien met veer pennen! Daor is bie mie niks van terechte-ekommen. De stekken schotten mie alsmoer van de pennen af en 't wol maor neet lukken. 't Borduurn van de marklappe naor'k wal mooi en ik hebbe 'm nog. Rood katoen op wit gaas.

Eerst mosse wie allemaole rendjes maken. 'n Grieksen rand von ik 't mooiste. Nao al dee jaorn is dat ok nog den enigsten, waor'k de name van hebbe onthollen.

Daornaom kwammen alle cijfers en letters en an 't ende moch ie dan oe eigen name der op borduurn:

G.Tiessink, Barchem 1950. Dat von ik prachtig!

Wieter leern wie uutstukken, stoppen en mazen. Ik vonne dat maor 'n stom gedoo. Mos ie eerst 'n gat argens in maken en 't dan weer dichte-maken! In welke klasse dat allemaol was, wet ik neet meer. Intussen hadden de jongs handarbeid en dat lek mie altied völle fijner.

Dan 't schoolplein.

Wie hadden de ruimte. Achter de schole, nao 't zand kwam 't grös.

Daor spöllen wie "Schipper mag ik over varen? Ja of nee? Moet ik dan ook geld betalen? Ja of nee?" Wie Iepen dan heel hard van de ene kante naor de andere kante, want de schipper kon oe ok aftikken. Of was 't zo neet?

En dan was der 'n dennebusken. Wie spöllen der verstoppertje en boompje verwisselen en wie, maekes, voeren der iets op. Een soort toneelstuksken met zingen. Wie zongen: "Klein Anna zat op majesteit, majesteit, majesteit. Daar zat zij zo te wenen, te wenen, te wenen." Wieter wet ik 't neet meer, maor 't was prachteg en de traonen biggelden ons der bie aover de wangen. Zó triest was 't!!!

Ik modde zeggen dat ik ok tut op den dag van vandage neet wette wat "op majesteit zitten" betekent. Maor nogmaols 't was prachteg!

Tja en dan ballen wie.

An de rechterkante van de schole waren een paar hoge ramen dichte-emetseld en daor ko'j prachtig tegen ballen. Met drie, met vere, met vief ballen. En der wazzen der, dee konnen 't met zesse! Mangs ballen wie ok tegen de ziedkant van 't huus, dat an 't schoolplein grenzen. Dat was van de familie Bosch en dan kwam den olden Bosch naor buten en wordden heilig. Dat was spannend, want 't moch natuurlek neet.

Wie knikkern ok. Ik geleuve allene de maekes. Wat ze noe knikkers neumt, neumen wie stuiters. Onze knikkers waren van klei en eschilderd in alle kleurn. Wie maken heupkes en hoe groter de heupkes, hoe wieter ie der vanaf mossen staon um ze umme te gooien met oe eigen knikkers. As der 'n stuiiter baoven-op lag mos ie helemaol een heel ende der vanaf staon, want dat was 'n kostbaar bezit en dén stuiiter wol ie neet geerne kwiet. Ze waren ok prachtig. In sommige zat een hele raegenbaoge van kleurn.

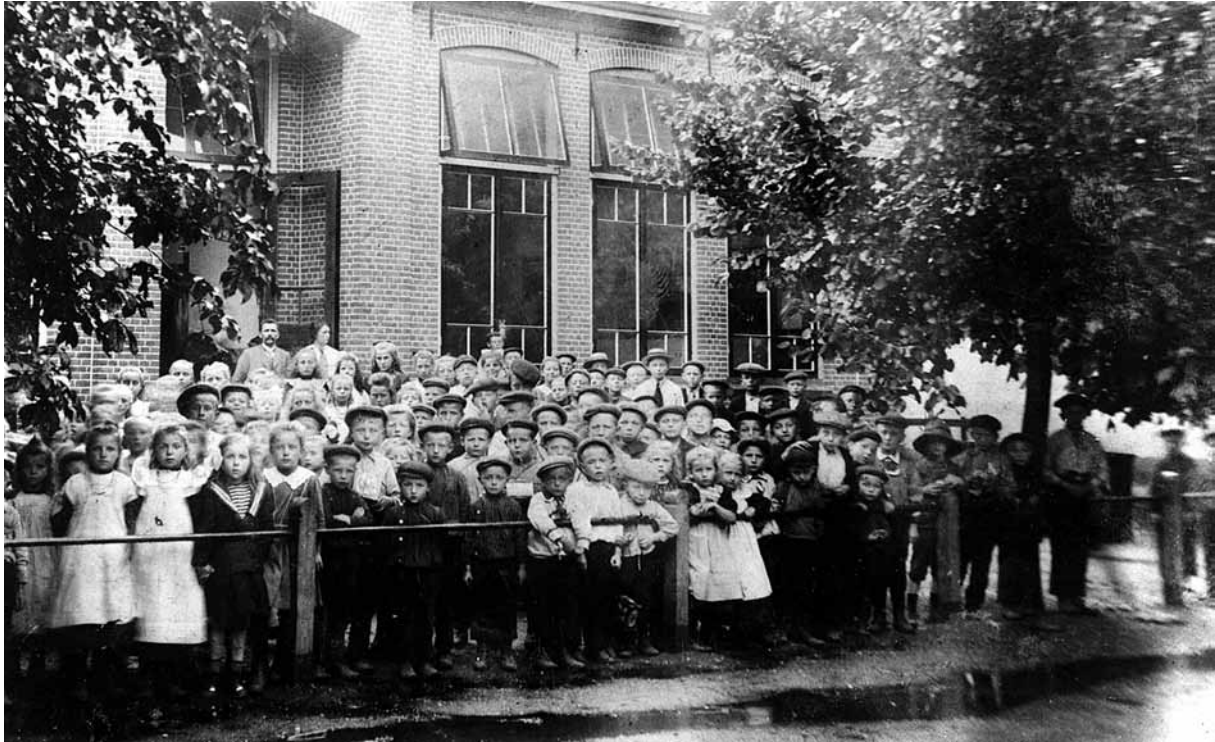
Mangs had de Coöperatiewinkel gin knikkers meer of vonnen va en moo, da'j genog geld an knikkers uutgegeven hadden en dan bakken wie ze zelf. In Beltmansweide was een kolk en daor zat leem in. Daor halen ik wat van en rollen der knikkers van en moe bakken ze dan in den aoven van 't fornuus. Andern deden dat

ok en zo ware wie weer effen ered. AI waren ze neet zo mooi as dee uut de winkel.

An 't ende wil ik 't nog hebben aover 't schoolreisje. Dat was ene keer in 't jaor. Waor wie allemaole hen bunt ewes, wet ik neet good meer. Maor wa'k nog wal wette is, dat der altied 'n grote melkbusse met ranja met ging. Wat een feest was dat! Den aovend der veur kon'k der neet van slaopen.

Tja en noe gao'k 13 april weer op schoolreisje naor de Reünie. Tije Buma toch nog evonnen, kump mie ophalen en dan gaot wie samen naor Barchem. Zal der weer Ranja waezen? Za'k den aovend der veur weer neet können slaopen?

Bedankt Wim en Rika veur oeleu initiatief!!!!



Ter illustratie heeft de redactie enkele beelden uit het verleden bij dit artikel geplaatst.

Naar aanleiding van de reünie is er een boek uitgegeven:

Barchem Reünie 14 december 2002

160 jaar onderwijs in Barchem 1842-2002

O.b.s. 'De Barchshole', Barchem, 14 december 2002, 50 p. geniet